

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Obdo/6/2026
Identifikačné číslo spisu:	1724203253
Dátum vydania rozhodnutia:	31.03.2026
Meno a priezvisko:	Mgr. Soňa Pekarčíková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:1724203253.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Sone Pekarčíkovej a členiek senátu JUDr. Beaty Miničovej a JUDr. Andrey Sedláčkovej v spore žalobcu: ARIES TRUSTEE, k.s., so sídlom Skalná 7622/9, Bratislava, IČO: 54 732 727, správca konkurznej podstaty úpadcu Sigmatrans s.r.o. „v konkurze“, so sídlom ul. 29. augusta 1524/24, Banská Bystrica, IČO: 47 204 052, zastúpeného: Advokátska kancelária FARDOUS PARTNERS s.r.o., so sídlom Hlavná 6, Šaľa, IČO: 47 241 543, proti žalovanému: Ing. L. W., MBA, narodený dňa XX. C. XXXX, trvale bytom I. X/XXX, X., zastúpenému: Advokátska kancelária Prachová & Pobijak, s.r.o., so sídlom Pribinova 20, Bratislava, IČO: 50 491 300, o zaplatenie 840.250 eur s príslušenstvom, v konaní o nesúhlase Mestského súdu Bratislava III s postúpením sporu Okresným súdom Pezinok, aktuálne vedenom na Mestskom súde Bratislava III pod sp. zn. 77Cb/124/2024, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19. mája 2025, sp. zn. 5Ncb/3/2025-184, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalobcu o d m i e t a .

II. Žalovanému p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Pezinok postúpil listom zo dňa 26.09.2024 vec Mestskému súdu Bratislava III ako súdu kauzálnie príslušnému na prejednanie obchodnoprávneho sporu podľa ust. § 43 ods. 1 v spojení s ust. § 40 a § 22 písm. a/ zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj „CSP“), nakoľko vzťah medzi spoločnosťou úpadcu a jeho štatutárnym orgánom (žalovaným) vyhodnotil ako absolútny obchodno-záväzkový vzťah, s poukazom na skutočnosť, že v čase prevodu finančných prostriedkov z bankového účtu úpadcu, vystupoval žalovaný ako spoločník a konateľ úpadcu.

2. Mestský súd Bratislava III s postúpením sporu nesúhlasil, a v súlade s ust. § 43 ods. 2 CSP predložil vec Krajskému súdu v Bratislave ako súdu spoločne nadriadenému na rozhodnutie o príslušnosti. Svoj nesúhlas s postúpením veci odôvodnil poukazom na obsah podanej žaloby a výslovné formulácie v nej

uvedené, z ktorých je zrejmé, že predmetom konania je občianskoprávny nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa ust. § 451 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OZ“), ktorý nenapĺňa atribúty žiadneho druhu obchodno-zväzkového vzťahu v zmysle ust. § 261 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OBZ“). Uviedol, že pre určenie príslušnosti súdu na konanie v preskúmvanej veci je rozhodujúce posúdenie, či uplatňovaný nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia voči žalovanému ako bývalému spoločníkovi a konateľovi úpadcu je sporom týkajúcim sa účasti žalovaného na spoločnosti úpadcu v zmysle ust. § 261 ods. 6 písm. a/ OBZ, pričom pre určenie príslušnosti je vždy smerodajný obsah žaloby. Usúdil, že zväzkový vzťah žalobcu a žalovaného nemá charakter absolútneho obchodu podľa ust. § 261 ods. 6 písm. a/ OBZ, pretože v okamihu vzniku tvrdeného bezdôvodného obohatenia žalovaný síce bol spoločníkom žalobcu (pozn. správne úpadcu), avšak jeho vznik nesúvisel ani s jeho účasťou na spoločnosti, ani s prevodom obchodného podielu v spoločnosti úpadcu, ale s iným konaním, ktoré žalobca opísal v bode III žaloby.

3. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“ alebo „nadriadený súd“) ako súd spoločne nadriadený Mestskému súdu Bratislava III a Okresnému súdu Pezinok na rozhodnutie o príslušnosti podľa ust. § 43 ods. 2 CSP po preskúmaní okolností sporu o príslušnosť dospel k záveru o nedôvodnosti nesúhlasu Mestského súdu Bratislava III s postúpením veci a uznesením zo dňa 19.5.2025, sp. zn. 5Ncb/3/2025-184, rozhodol, že na prejednanie a rozhodnutie veci vedenej na Mestskom súde Bratislava III pod sp. zn. 77Cb/124/2024 je príslušný Mestský súd Bratislava III.

4. Proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave podal žalobca dovolanie, prípustnosť ktorého odôvodnil ust. § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. b) CSP.

Navrhol, aby dovolací súd napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19.5.2025, sp. zn. 5Ncb/3/2025-184, zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

5. Žalovaný vo svojom vyjadrení k dovolaniu žalobcu navrhol, aby dovolací súd dovolanie žalobcu zamietol a priznal žalovanému náhradu trov dovolacieho konania.

K vyjadreniu žalovaného sa písomne dňa 30.3.2026 vyjadril žalobca, ktorý žiadal dovolací súd uznesenie KS v Bratislave sp. zn. 5Ncb/3/2025 zo dňa 19.5.2025 zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP a contrario) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je potrebné pre jeho neprípustnosť odmietnuť.

7. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP).

8. V posudzovanom prípade dovolateľ vyvodzoval prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 písm. f) CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolateľ tiež tvrdil prípustnosť svojho dovolania podľa ust. § 421 ods. 1 písm. b) CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

9. Kľúčovým aspektom ustanovenia § 419 CSP je vymedzenie predmetu dovolania, ktorým môže byť

len rozhodnutie odvolacieho súdu, teda rozhodnutie, ktoré vo svojej podstate má byť konečným rozhodnutím, pretože voči nemu nie je prípustný riadny opravný prostriedok. Práve v dôsledku uvedeného spadá dovolanie do kategórie tzv. mimoriadnych opravných prostriedkov, pretože dovolaciemu prieskumu sú podrobené právoplatné rozhodnutia odvolacích súdov (spadajúce do okruhu vymedzeného v rámci ustanovení § 420 a 421 CSP), ktorým prináležia atribúty záväznosti a zásadnej nezmeniteľnosti. Základná idea mimoriadnych opravných prostriedkov pramení z toho, že právna istota a stabilita nastolené právoplatným rozhodnutím sú v právnom štáte narušiteľné len mimoriadne a výnimočne (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/186/2012). Z uvedeného teda vyplýva, že iné rozhodnutia vybočujúce z rámca predmetných ustanovení nie je možné úspešne napadnúť dovolaním. V naznačenej súvislosti Ústavný súd SR v rámci svojej rozhodovacej činnosti zhodne zdôrazňuje, že neobstoí ani argumentácia v prospech prípustnosti dovolania proti rozhodnutiu iného než odvolacieho súdu za pomoci analógie zákona (v danom prípade smerujúceho proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie o sťažnosti proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, ktoré bolo dotknutou stranou označené za rozhodnutie o opravnom prostriedku, a teda analogicky za rozhodnutie odvolacieho súdu). Ústavný súd akcentoval, že analógia slúži na vyplňanie zjavných medzier zákona, pričom vedomé zahrnutie rozhodnutí odvolacieho (a teda nie aj sťažnostného) súdu do okruhu rozhodnutí napadnuteľných dovolaním nemožno považovať za medzeru preklenuteľnú výkladom (rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 87/2019).

10. Podľa § 43 ods. 2 CSP ak súd, ktorému bol spor postúpený, s postúpením nesúhlasí, bezodkladne predloží súdny spis bez rozhodnutia spoločne nadriadenému súdu na rozhodnutie o príslušnosti; ak ide o spor o miestnu príslušnosť, predloží súdny spis svojmu nadriadenému súdu. Týmto rozhodnutím sú súdy viazané.

Podľa najvyššieho súdu je z jazykového výkladu § 43 ods. 2 a § 34 ods. 1 a 2 CSP zrejmé, že Civilný sporový poriadok rozlišuje medzi nadriadeným súdom a súdom príslušným na konanie o odvolaní, a teda rozhodnutím nadriadeného súdu a rozhodnutím odvolacieho súdu. Civilný sporový poriadok pritom výslovne neupravuje, či za nadriadený súd je potrebné považovať súd príslušný na konanie o odvolaní. Pojem nadriadený súd nie je definovaný ani v inom osobitnom zákone.

Najvyšší súd zdôrazňuje, že predmetom sporu o príslušnosť je výlučne posúdenie dôvodnosti nesúhlasu s postúpením sporu predkladajúceho súdu, pričom nadriadený súd v spore o príslušnosť nerozhoduje v merite veci. Ide o samostatný druh konania, pre ktorý Civilný sporový poriadok upravil príslušnosť nadriadeného súdu. Nemožno preto pri určení nadriadeného súdu postupovať podľa § 34 ods. 2 CSP (prípadne § 34 ods. 1 CSP), ktorý predpokladá rozhodnutie okresného súdu a podané odvolanie proti tomuto rozhodnutiu. Nadriadenosť je teda potrebné vnímať v organizačnom zmysle cez organizačné členenie súdnej sústavy, a nie cez procesnú inštančnosť. K potrebe vnímať nadriadenosť súdu v organizačnom zmysle sa vyjadril aj Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze zo 14. januára 2004, sp. zn. III. ÚS 164/03 a v Náleze z 23. augusta 2012, sp. zn. III. ÚS 46/2012.

11. V prejednávanej veci Mestský súd Bratislava III s postúpením sporu z Okresného súdu Pezinok nesúhlasil, a v súlade s ust. § 43 ods. 2 CSP predložil vec Krajskému súdu v Bratislave ako súdu spoločne nadriadenému na rozhodnutie o príslušnosti. Krajský súd ako súd spoločne nadriadený Mestskému súdu Bratislava III a Okresnému súdu Pezinok na rozhodnutie o príslušnosti podľa ust. § 43 ods. 2 CSP po preskúmaní okolností sporu o príslušnosť dospel k záveru, že na prejednanie a rozhodnutie veci vedenej na Mestskom súde Bratislava III pod sp. zn. 77Cb/124/2024 je príslušný Mestský súd Bratislava III. Uznesenie krajského súdu zo dňa 19.5.2025, sp. zn. 5Ncb/3/2025-184, tak nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu odvolacieho, ale rozhodnutím krajského súdu ako súdu spoločne nadriadeného Mestskému súdu Bratislava III a Okresnému súdu Pezinok.

12. Na základe uvedených skutočností dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že prípustnosť dovolania žalobcu podľa ust. § 420 písm. f) CSP ani podľa ust. § 421 ods. 1 písm. b) CSP nie je procesne daná.

13. Keďže vzhľadom na uvedené skutočnosti nie je podľa najvyššieho súdu dovolanie žalobcu podľa ust. § 420 písm. f) CSP ani podľa ust. § 421 ods. 1 písm. b) CSP prípustné, dovolací súd ho v súlade s

ustanovením § 447 písm. c) CSP odmietol.

14. O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 453 ods. 1 CSP, v spojení s § 255 ods. 1 CSP.

15. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.